

عنوان مقاله:

معاهدات موجد حق برای دولت های ثالث با نگاهی به ماده ۳۶ کنوانسیون وین راجع به حقوق معاهدات

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 33، شماره 54 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حمید الهویی نظری - استادیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در حوزه حقوق معاهدات، رضایت، یکی از اصول بنیادین است. ماده ۳۶ کنوانسیون وین راجع به حقوق معاهدات با شرایطی سروکار دارد که به موجب آن، هر دولت می تواند به حقی به موجب معاهده ای استناد کند که وی عضو آن نیست. برقراری حق به نفع ثالث را باید در پرتو معیار اساسی رضایی بودن تعهدات قراردادی در نظام حقوق بین الملل مورد توجه قرار داد. در این صورت، این مسئله قابل طرح است که آیا حق دولت ثالث، ناشی از معاهده اصلی یا ناشی از قبولی حق توسط دولت ثالث و به عبارت دیگر، انعقاد معاهده فرعی میان ثالث و طرف های معاهده اصلی است. با توجه به نقش معاهدات در حقوق بین الملل، شناخت ابعاد حقوقی این نهاد در حوزه حقوق قراردادی و در چارچوب کنوانسیون وین، بسیار مهم است. در ارتباط با این موضوع اگرچه رویه قضایی اندک است، می توان رد پای آن را در برخی نظرات منضم به آرای دیوان دائمی و دیوان فعلی دادگستری بین المللی یافت. این تحقیق، ضمن بررسی ماهیت حقوقی تعهد به نفع ثالث، مواردی را که به ظاهر در این حوزه قرار می گیرد، اما واقعا مصداق ماده ۳۶ کنوانسیون نیست تجزیه و تحلیل می کند.

کلمات کلیدی:

توافق فرعی، رضایت دولت ثالث، رویه قضایی، نسبی بودن معاهدات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711501>

